

der henviser til kongelig Anordning, og skide den ind under § 1, idet nemlig de her nævnte Stoffer vel ere nogle af de mest eksploderende, men det er ikke de eneste, man kender. Der findes andre Stoffer, som komme dem meget nær; Forfælleren er kun ringe. Jeg skal eksempelvis nævne: Melinit, Venit og Sprænggelatine. Saa kommer dertil de nyfabrikerede røgfri Krudtforter, der for en stor Del ogsaa have en temmelig stor eksploderende Virkning, idet Virkningen hos nogle af dem er tre Gange saa stor som hos almindelig Krudt, medens Skydebomuld med Aludulsats virker mindst seks Gange saa stærkt som Krudt. De ere imidlertid alle farlige Stoffer. Jeg mener derfor, at det vilde svare Regeringen Ubegagelighed, naar der blev indlat et Udtryk i Lighed med, hvad der staar i § 5 i Loven om Tilshn med Dampfartøjer, hvor der er brugt Udtryk, der svare til: „let antændelige, eksploderende eller andre brandfarlige Stoffer“. Det er den eneste Endring, jeg finder der er Anledning til.

I Forbindelse med denne Lov ligger det imidlertid nær at tænke paa, hvorvidt Straffeloven indeholder Straffe, der give et adækvat Udtryk for Straffen, der bør følge paa den Maafebelæggelse, der kan ske ved Anvendelse af Sprængstoffer. Jeg er desværre ikke Jurist og kan derfor ikke udtale mig nærmere herom. Det forekommer mig imidlertid, at Straffeloven ikke kan være udarbejdet under den Forudsætning at saa store ødelæggende Virkninger som de, der fremkaldes ved Eksplosivstoffer, kunde finde Sted, og jeg kunde derfor ønske, at de Herrer Jurister i Tinget vilde sige deres Mening derom.

Justitsministeren (M e l l e m a n n):

Jeg skal med Hensyn til dette Lovforslag bemærke, at det jo ikke alene er beregnet paa at forebygge Forbrydelser ved Hjælp af disse Sprængstoffer, men ogsaa er beregnet paa saa vidt muligt at hindre den Skade, der kan ske ved uforsigtig Omgang med dem, og dernæst skal jeg gøre opmærksom paa, at Lovforslaget heller ikke alene tager Sigte paa det Tilfælde, at nogen her i Landet vil forsyne sig med slige Stoffer for her i Landet at begaa Forbrydelse med dem, men ogsaa sigter til et andet Forhold, som, om det just ikke lige frem falder ind under den danske Statsmyndigheds Omraade, dog vilde være meget ubegageligt for den danske Statsmyndighed, nemlig at Folk, der ville begaa Forbrydelser i Udlandet, forsyne sig med disse Artikler her i Landet, fordi vor Lovgivning ikke lægger nogen

Hindring i Vejen i saa Henseende. Det vilde være et Forhold, som ikke vilde være behageligt for den danske Stat, om den fik Ord for at være et Sted, hvor man let kan faa den Slags Stoffer, hvis Besiddelse andre Steder vanffeliggøres. Hvad angaar de Genstande, Loven skal finde Anvendelse paa, nævner § 1 jo kun Dynamit, Skydebomuld og Nitroglycerin; men saa findes der i § 10 en Bestemmelse om, at Justitsministeriet ved Anordning kan gøre Bestemmelserne anvendelige paa andre eksploderende Stoffer, der ere lige saa stærkt virkende, som de i Loven udtrykkelig nævnte. Derved tænkes dels paa andre Stoffer, som allerede mulig maatte have nogen praktisk Betydning — det er muligt, at Melinit hører dertil, det ved jeg ikke med Bestemthed — og dels paa saadanne Stoffer, som fremdeles vilde blive opfundne. Men det forekommer mig, at det vil være rigtigere og for Publikum i Almindelighed mere betryggende, at det udtrykkelig bliver angivet, hvilke Stoffer det er, Loven finder Anvendelse paa, altsaa de i § 1 nævnte, og at der dernæst skal være udgaaet en Anordning fra Ministeriet, som nævner vedkommende andre Stoffer og erklærer, at ogsaa de ere underkastede Loven og den i Loven anordnede Kontrol. En almindelig Udtalelse om, at Loven skal finde Anvendelse paa Dynamit, Skydebomuld, Nitroglycerin og andre lignende stærkt virkende Sprængstoffer, vilde jo have til Følge, at det blev Publikums egen Sag at afgøre, om et vist Stof henhører under de i Loven omhandlede eller ikke. Det forekommer mig, at ved en Politilov som denne er det ikke i sin Orden at det skal være Publikum selv, som paa egen Haand skal afgøre Spørgsmaalet om Stoffernes Farlighed, naturligvis under Risiko af at blive straffet, men at det vil være naturligere, at det er angivet i Forvejen af Statsmagten, at det er de og de Stoffer, om hvilke Loven gælder. Det vil ellers ogsaa blive vanskeligt at faa Polititilshnet i Stand. Politiet Landet rundt er ikke teknisk uddannet, og det maa derfor have noget bestemt at gaa efter, naar man paa lægger det at føre Tilshn; der maa siges til det, de og de Stoffer er det, der skal drages ind under Tilshnet; derfor antager jeg, at det vil være hensigtsmæssigt at forlange, at naar ny Stoffer, andre Stoffer end Dynamit, Skydebomuld og Nitroglycerin, skulle ind under Loven, skal der i den Anledning udgaa en Bekendtgørelse, som udtrykkelig træffer Bestemmelse herom. — Hvad Straffelovens almindelige Bestemmelser angaar, har jeg ikke anset det for egentlig nødvendigt at